

## Abstraktní

Nadnárodní síť správy klimatu, které se skládají ze substátních a soukromých aktérů, jsou stále více uznávány v mezinárodním klimatickém režimu, naposledy na summitu UNFCCC v Paříži v roce 2015. Městská centra a jejich vlastní síť, jako jsou ICLEI a C40, byly zvláště ceněny jako decentralizované řešení problémů kolektivních akcí v oblasti změny klimatu na úrovni národního státu. Tyto síť pomáhají motivovaným městům získat zdroje a politické pokyny, jakož i politiku klimatu, aby se staly univerzálnějšími a města jako vedoucí představitelé klimatu. Ale skutečně zlepšují produkci klimatu? Do měst v mezoměstských sítích prochází více klimatické politiky než nečlenové? Tato studie zkoumá vzorek 190 měst v 26 zemích OECD, které si samy ohlásily své klimatické akce v roce 2017. Pomocí víceúrovňového regresního modelu se studie zabývá kontrolou proměnných na městské i státní úrovni pro klimatickou expozici, dostupné zdroje, a politické faktory, které zjistily, že síťová města dělají více politik než jejich nepodporovaní partneři. Poskytuje také omezené důkazy o tom, že více sítí může tento účinek složit. Faktory státní úrovně obecně nemají významný vliv na politiku na úrovni měst, kromě stupně závislosti na fosilních palivech. Vzhledem k těmto výsledkům a velké roli, kterou hrají města ve výrobě skleníkových plynů, tato studie naznačuje, že povzbuzování měst k tomu, aby se zapojily do těchto sítí a posílily svou roli v celosvětovém režimu změny klimatu, mohou přispět ke zvýšení klimatických opatření v městských oblastech.

**Klíčová slova:** klima, nadnárodní správa klimatu, nadnárodní komunální síť, UNFCCC, víceúrovňový model, mezinárodní klimatický režim, města, difúze politik, OECD